

אש נעל הסיפון

ב מלחתת ששת הימים נתקלו שתי טרפדות ישראליות, שפיטרלו לאורך החוף הצפוני של חצי האי סיני, בשתי טרפדות מצריות, במרחק 24 מיליון מלהטוף. הקרב שהתפתח ביניהן, הסתומים בהטב' עתן של הטרפדות המצריות, ונרשם כאחד המבצעים הנועזים של החיל בשם "קרב הרומי". מבצע זה בא להוסיף אור על עצמת הטרפדות וכושר-לחימתן.

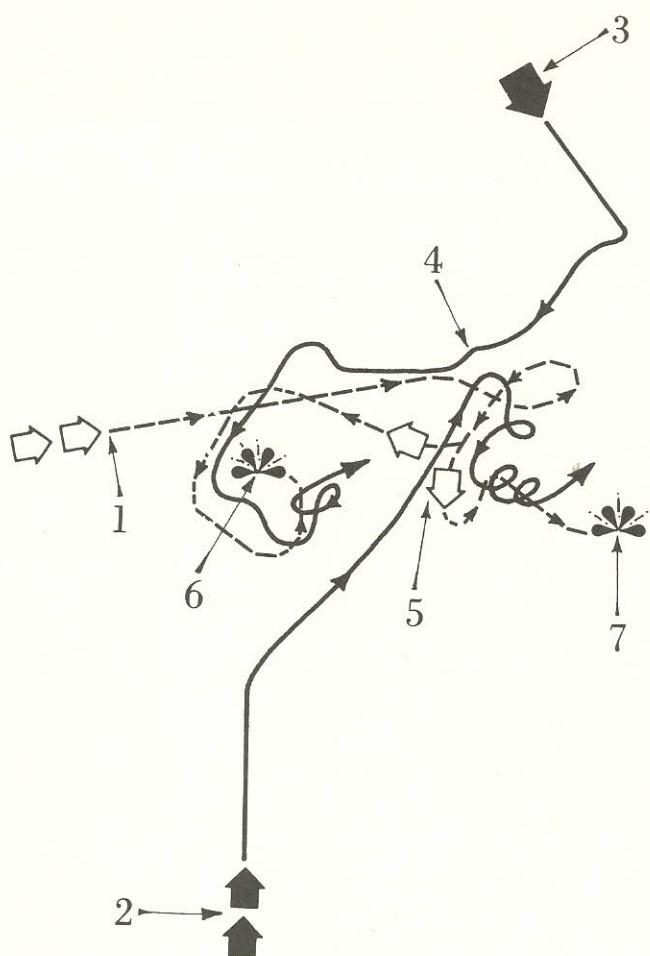
■ שעה 23.02, בלילה חשוך ואפל שבין 11 ל-12 ביולי 1967, ■ שייטו הטרפדות באיזור הרומי, 40 קילומטרים בקו שיט מפורט-סיני. לפתע נגלו שתי נקודות אור על מסך המכ"מ. הפעם זה נראה מסובך יותר. המטרות הנגיבו את מהירותו, והיה ברור, שאליה כלישיט מלחמתנים המשיטים מזרחה. "דיזוקנו למשחתת 'אלית' שנלווה אלינו ונענינו בפקודת של 'תותחים חופשיים'. כולנו נמצאים בעמדות קרב". ספר, לאחר מכן, סרן אלי, שפקד על הטרפדות.

שתי הטרפדות המצריות חלפו לכיוון מזרחה. הן הסתובבו מיד ושietenו במהלך מערכה. הטרפדות שלנו באו מולן. סרן אלי בראש, וסרן רפי, בטרפדת השנייה, ישר מאחורי. כבר בוטוח 800 מטרים פתחו המצריות באש שוטפת, אך מאד לא מדוקה, כיון שהוא נגד הגלים ו"קפצוי" על כל גל. נראה לבתח, שמכונני האש המצריים לא ראו למעשה את המטרת. מוסף סרן אלי: "ירויתי את היהה הראשה שסימנה בדיווק את מקום הימצאנו, וטפנו את סיוף הטרפדת המצרית השנייה באש חזקה. התותחים שלנו הרבעו את כל מה שאגרו בתוכם". נראה הבוהיביאש על סייפונו, ומיד לאחר מכן נולקה מדורה קטנה בירכתיים של המצויות מספר שיטים. נראה שפגעה עצה גם מערכת ההגהה ומערכת המכוגנה, כיון שהיא איבדה את המהירות, ופנתה מיד מזרחה, בהפקירה למגרי את חרטה. הקרב התעצם והתגבר. האש שטפה את משטחי הים והים. בשעה של קרב כולם לחומים. הטבח ולידו אחד המכונאים: שחנו בילדרכן ארגז-תחמושת ממחסן התחמושת אל העמדות. המשחתת החלה יורה פצצות-תאורה, ואז פנה סרן אלי אל הטרפדות מספר שיטים צלליתה הייתה ברורה, והוא בה מטבח נוסף מרחק 400 מטרים. סרן רפי שוב הסתדר מאחורי. הטענו מחסניות. שוב חזו וhestenaro על המצריות.

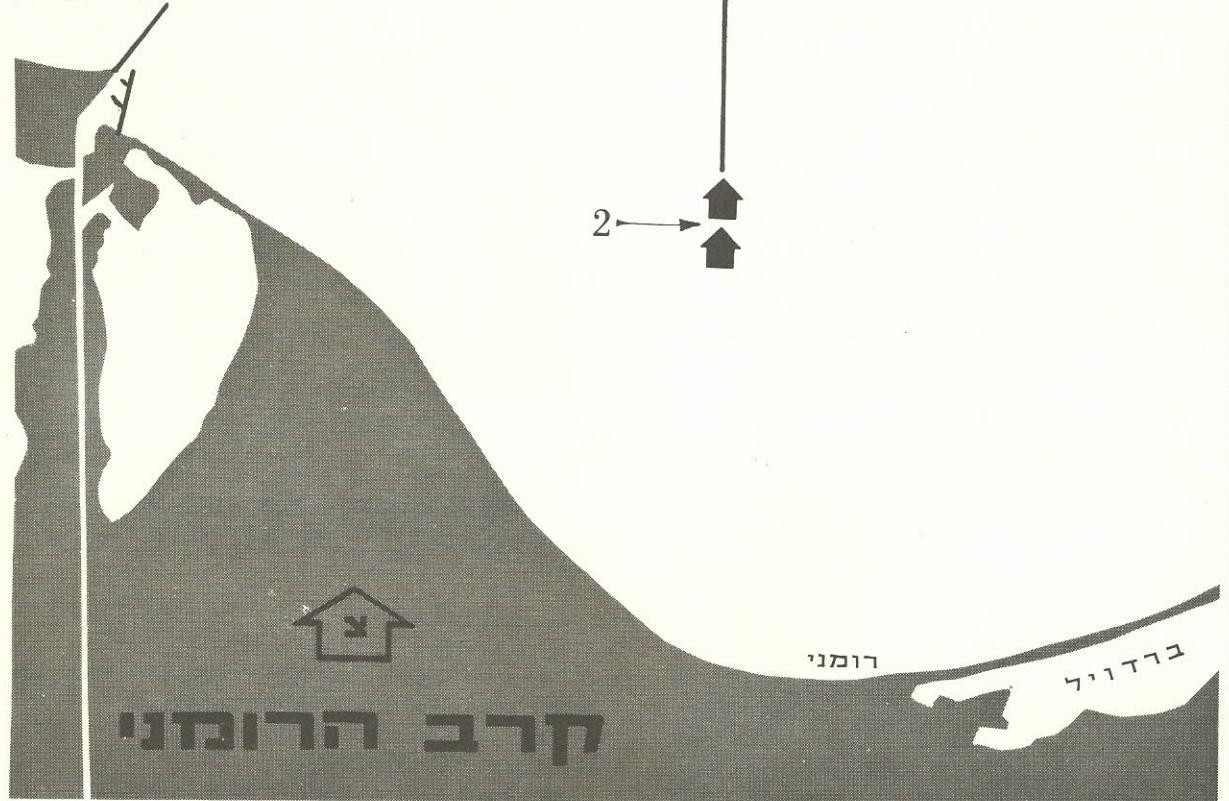

מקרה

- ← ספינות חיל הים
- ⇔ טרפדות מצריות
- 1 2 הטרפדות המצריות מתגלוות עי' כוחותינו
- 2 2 טרפדות חיל ים יוצאות לכונן האויב
- 3 אח"י אילית יוצאת לכונן האויב
- 4 התחלת קרב האש
- 5 הטרפדות המצריות מتفצלות
- 6 אח"י אילית מטביעה טרפדת
- 7 טרפדות חיל הים מטביעות טרפדת אויב

בודט-טעין

המצריות ניסו לנגן

ה ייע' השני והשלישי כבר לא היו טוביים מבהינת הגלים שבאו מمول, אבל המצרים כבר לא ירו. תותחיה ירכתיים שלהם חוסל כבר בהתחלה, ומואחר יותר נפגע ננראה גם תותח החרטומים. הטרפוֹת שלנו נכנסו לטוחה 200 מטרים, ב מהירות של 20 קש. וככל שהם מתקרבים, מופתעים לראות שהמצריים אומרים לנו גונחים אותם. לא ברור, אם היה זה מעשה גבורה או תקלת בהגה.

זו של רפי שברה חזק מאד ימינה, בעוד המצרית מס' שתאים עוברת אותו שלשה מטרים בירכתיים. ככל-כך נזהמו תותחינו, עד שכמעט לא הצליחו לירות, רק המיקלע 0,5 ריסס את סיפון המצרית בצרור ארוך.

הטרפדות היו קרובות עד שניתנו לראות את האנשים בירכתיים. בשלב זה אבדה הטרפדת המצרית את השילטה למג'רי.

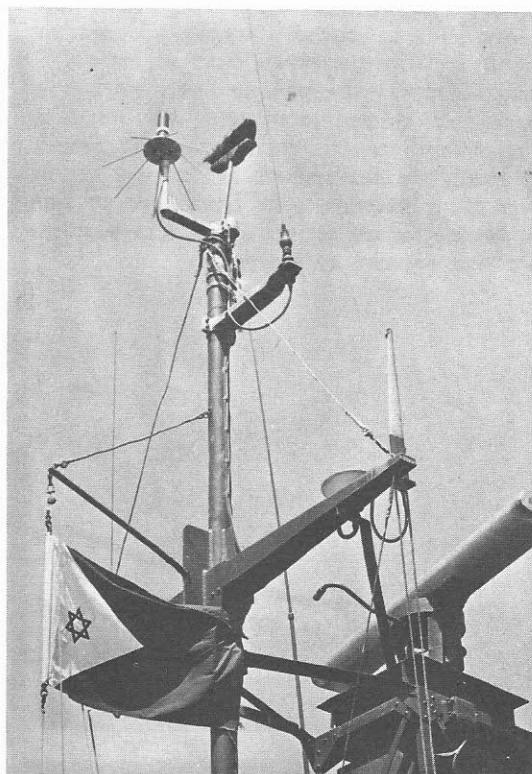
מטאטה על ראש התורן

ב גל נסיוו הניגוח, התקרכו הטרפדות אל המצרית במהירות
נמוכה, עצרו בירחוק 50 מטרים ושבו שטפו אותה באש-
תופת משך דקה ארוכה, עד שפתע נשמע פיצוץ אדיר וכל הטרפדות
הזהזעה.

הטרפדות המצריות נראתה מטרפה לחתיכות כמו פטריות אש ענקית. הישראליות נשאוו במקומות כדי לחפש ניצולים, אך לשוא, רק שביריעץ וכתמי'שמון היו סימני שרידה של הטרפה המצרית.

זקה קודם לכן הצליחה אח"י אילת לחסל את הטרפדת
האחרת. היא התפוצצה בבה-אתה ומילאה את הסיפון העליון של
המשחתת בשברים וחתיות מותכת.
לאחר שהכל נגמר, ניתנו לומר, כי זו הייתה פגעה קשה בצי
המצרי, מאז תחילת המלחמה. חיברים להודות, כי הם לחמו

חזרוים הביתה. מסלקיים מן הסיפויו את כל התרמלים הריקים, ומעלים על ראש התוורן מטאטא קטן, סמל לנתייבי שם חושיים מאיבר.

תנ"ג יי.ג
תרכ"ג ל.ק.ג

ר' בט אל יהו הוניגס פלד
קיבל ציון-לשכוב על גילוי עוז-
רוח ותושיה בעת מילוי תפיקתו כ-
חומרתו על מופצת בהרב הרומנים.

זהו סיפורו המשעה:
בהתהחול הקרב עם הטרפו
בקרבת פרוט-סעד', שם אלהו כ-
תותחן. עקב תקלה שקורתא בהברון,
נאלא' לבעץ ספר תפקיים
לבדו, כדי שלא יעכ卜 את פעולת
החותוחה — לירותו וגס להחליף את
המחשיות הריקות, תוך כדי קצב
הקרב.

אליהו היה יורה, משריר עצם
מן החgorה ומטעון את המחסניות,
וחזר וורה שוב. פועלו זו ביעז
שעממים למל אשי האובי, בקוריא-
רוה, בדייניות ובזריזות, והפליא-
פוגעונו. גם ברוגים הקרייטיים
שמר על קצב הירי אל המטרה,
עד שפיגעונו גרמו להתפוצותה
של טופחת האובי.
מפקד היחידה המליצי ומפקד ה-
חיל הנג'יק לו לל"ש.